

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 8. Dissidium inter Papam & Regem Hungariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

bro Pontificali, qui S. Damasi dicitur, & Sæcul. XIII. A.C. 1204.
 vix majoris auctoritatis est, accepit. Por-
 ro Unctionis Episcoporum in Ecclesia
 Romana ante S. Leonis tempora nulla Morin. ibid. c. 2.
 occurrunt vestigia, & Unctio Presbyterorum Nicolai primi ætate necdum erat cognita.

Ceterum Innocentius tertius in sua Epistola Decretali fusissime differit de omnis generis unctionibus, nempe Episcoporum, & Presbyterorum in sua Ordinatione, de unctione Neobaptizatorum, Confirmatorum, Infirmorum, Vasorum sacrorum, Altarium & Ecclesiarum, ejusque Mysteria ex locis Scripturæ, in sensu allegorico explicatis, exponit. Ubi præcipit Primati Bulgariæ, Unctionem recipere, ea deinde Episcopos consecrare, ipsam Presbyteris collaturos, & deinceps hunc Ritus in Ordinatione semper servari, subjungit: *Mittimus tibi per Cardinalem Leonem Cultum Pontificalem ac etiam Baculum pastoralem, etsi Papa eo non utatur.*

§. VIII.

Dissidium inter Papam & Regem Hungariæ.

Leonem Legatum per Hungariam iter facientem primo quidem Rex Andreas II. tunc in illo Regno annos tres

C 2 rerum

Sæcul. XIII. rerum potitus ceterique tam Ecclesiasti-
 A.C. 1204. ci quam Sæculares Optimates humanis-
 sime exceperunt; quin etiam Rex pro-
 ficiscentem in ora Danubii, Hungariam
 a Bulgaria dividens, usque ad fines Re-
 gni sui honorifice deduci iussit. Sed vix
 effluxerat exinde dies, cum adsunt a Re-
 ge Hungariæ nuncii, prohibentes, ne in-
 ceptum iter prosequeretur, sed prius ex-
 orta inter Hungariæ & Bulgariæ Reges
 iurgia componeret. Respondit Leo Le-
 gatus, id sine dubio simoniæ speciem o-
 mnibus præbiturum esse, si non aliter
 Joannicius, ad Ecclesiæ sinum rediens,
 reciperetur, quam adjecta conditione
 de rebus simpliciter temporalibus. Quin
 imo sibi Sacræ Sedis Legato nullam da-
 tam in illum Regem esse potestatem, an-
 tequam se sponte Papæ submisisset. Nec
 mora, facere quæ petebantur detrectans
 in arcem cum Episcopo Bulgaro, itine-
 ris socio, captivus conjicitur & dure
 habetur.

Gest. n. 78.

Tum Papæ, de tanta injuria conque-
 renti, Rex Hungariæ virum nobilem misit
 cum Epistolis, in quibus factum excusa-
 bat, & causas litis cum Joannicio expone-
 bat. Respondit præter alia Pontifex: *Di-
 cis, nullum ipsi in ullam Regionem Domi-
 nium esse, etsi aliquam Regni tui partem,
 alteriusque, quam usurpavit, possideat, at-
 que miraris, quod hostem tuum manife-
 stum,*

stum, te inconsulto, coronare velimus. Sæcul. XIII.
 Sed, quod tua pace dixerimus, tota rei A.C. 1204.
 veritas ad tuam notitiam non pervenit; Gest. n. 708
 nam olim complures Reges continua suc-
 cessione in Bulgaria, quales fuere Petrus
 & Samuel, auctoritate Sacræ Sedis co-
 ronati sunt; verum, invalescente Græ-
 corum potentia, Bulgari, Dignitate Re-
 gia privati, jugum Imperatoris Constan-
 tinopolitani subire coacti sunt, usque dum
 nuper Petrus & Joannicius, ex vete-
 rum Regum genere editi, Patrum suorum
 hæreditatem sibi vindicarunt. Non ne-
 gamus, Joanniciam forte non nullas al-
 terius Ditiones occupasse; nos vero ei
 coronam solius Regni sui, non alieni, im-
 ponimus. Volumus, eum quæ invasit
 restituere, sicut etiam ipsi ablata restitui,
 ubi petierit, Jus cuique suum, sibi nempe
 tibi que, a nobis tribui. Nec etiam cre-
 dere debebamus, Regem Bulgariae ho-
 stem tuum esse infensissimum, cum liberam
 commeandi facultatem Legatis nostris
 illuc euntibus & Nunciis ejus ad nos ve-
 nientibus concesseris. Et infra: Rogas
 nos, ut a proposito Joanniciam coro-
 nandi dimoveri nos sinamus, aut saltem
 differamus, donec Legatus noster vos
 in mutuam gratiam reduxerit. Sed
 perpende, quod cum Legato nostro, diu in
 Regno tuo moranti maximus honor ha-
 bitus fuerit, Adversario tuo suspectus

Sæcul. XIII. merito esset, nisi in ipsius quoque Ditio-
 A.C. 1204. ne honorari se pateretur. Illud quoque
 perpende, obsecro! quis tibi sensus? Et
 an æquo animo ferre posses, si obstacula
 poneremus, ne filius tuus Rex corona-
 retur? nunc vero ex tuo animo no-
 strum aestima, cum te videmus violenter
 adversari coronationi filii nostri in
 Christo, quem tanquam filium prodigum,
 de longinqua regione revertentem, affectu
 paterno excipimus.

Rex Hungariæ querebatur, quod ex-
 acto jam biennio Pontifici curæ non
 fuisset, jus suum sibi denegari ab illis,
 qui sibi, pactis publice initis securo, sa-
 deram urbem violata fide data eripuis-
 sent; unde credebat, se nunquam ab Ec-
 clesia Romana Justitiam impetraturum,
 si lite pendente Joannicum coronari pa-
 teretur. Papa respondit: Non ignoras,
 nos Venetorum classem & Francorum
 exercitum, destructa Fadera, excommu-
 nicasse, Principesque Francorum, cum
 absolutionem petiissent, eam non prius
 obtinuisse, quam solemni ritu promis-
 sent, se, ut par esset, tibi satisfacturos
 esse, cum vero Veneti necdum se absol-
 vi rogaverint, nos eorum Patriarcham
 ad nos venientem, rogantemque ut a no-
 bis consecraretur, rejectis precibus pudore
 confusum dimisisse.

Sun. Lib.
 LXXV.
 §. 49.

Cum

Cum Papa in illa Epistola comminari videretur, quod contra coronationem filii sui reclamaturus esset, Rex Hungariae, qui Comitibus solemnibus ad eum coronandum, adhuc puerum, dictum Belam IV. convocaverat, perterritus, Leonem Legatum in Bulgariam iter profectus permittit. Is ubi decima quinta Octobris Trinoviam pervenisset, septima Novembris Basilium Patriarcham consecravit, qui eadem die Unctionem sacram duobus Metropolitibus & ceteris Episcopis contulit; Legatus vero omnibus Mitras & Metropolitibus Pallium dedit. Altera die, ejusdem mensis octava, qua Graeci Festum S. Michaelis celebrabant, corona Regia Joannicio Bulgarorum & Valachorum Principi imposita, decima quinta deinde Novembris acceptis Regis & Patriarchae literis discessit. Rex in Epistola sua ad Papam ait: *Leo Cardinalis meo nomine Sanctitati tuae dicet: utri ratio & aequitas suffragatur, mihi, an Hungaro? rogo te vero; ei scribas, e regno meo pedem referat; nam ego Ditiones ejus infestaturus non sum. Si autem ipse aggressor extiterit, Deusque mihi dederit victoriam, quaeso, ne mihi deinde succenseas. Illud quoque te rogo, Latinis, qui Constantinopolim expugnaverunt, scribe; ne me laceant, aut boni consule, si me*

Saecul. XIII.

A.C. 1204.

Gest. n. 81.

Gest. n.

Sæcul. XIII. *meaque strenue defendam. Ceterum mita-*
 A. C. 1204. *to tibi pueros duos, quos literas lati-*
nas discere cives, & deinde ad me remit-
tas; non enim habemus Grammaticos,
qui nobis Epistolas tuas interpretari
possint.

§. IX.

Primislaus Rex Bohemice.

Ann. Silv.
c. 22 c. 24.
Dubrav. lib.
12. p. 84. id.
lib. 15. p. 119.

Primislao quoque, inter Duces Bohe-
 mia trigesimo, Innocentius Papa ti-
 tulum honoremque Regium concessit,
 quo jam duo antea potiti fuerant, nem-
 pe Uratislaus Dux, numero vigesimus,
 ab Henrico IV. Imperatore anno mille-
 simo octogesimo sexto, & Ladislaus a
 Friderico I. anno millesimo centesimo
 quinquagesimo octavo coronati. At
 Primislai successores exinde semper Re-
 gia Dignitate fulserunt. Primislaus in
 illis Germaniæ turbis, primo Philippi
 Sueviæ partes amplexus fuerat, qui ut
 magis eum sibi devinciret, eidem manu
 sua coronam Regiam Moguntia anno
 millesimo centesimo nonagesimo nono
 tradidit. Postea vero exortis inter am-
 bos jurgis Primislaus Ottonem Saxo-
 niæ secutus est; qua re permotus Papa
 ei Titulum Regis confirmavit, Bulla Ro-
 mæ die decima nona Aprilis anno mille-
 simo ducentesimo quarto data, in qua
 dicit: *Quamquam ante te plures Reges*

7. ep. 42. ap.
Rainald.
1204. n. 55.

